

JIRĀSKŪV HRONOV

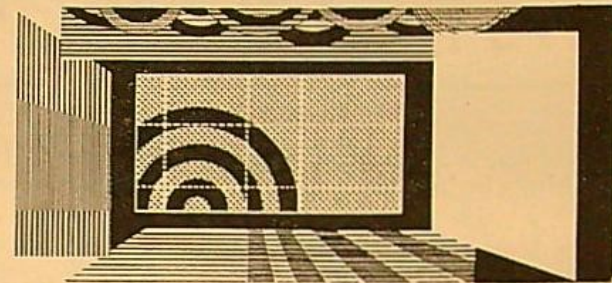
Jiráskovo muzeum Hronov		
5875		1-2
	E 561	1

39. JIRÁSKŮV HRONOV
 CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA ČESKOSLOVENSKÉHO AMATÉRSKÉHO DIVADLA

9. — 16. SRPNA 1969

JIRÁSKŮ V

39.

HRONOV

CELOSTÁTNÍ
PŘEHLÍDKA
ČESKOSLOVENSKÉHO
AMATÉRSKÉHO
DIVADLA
1969

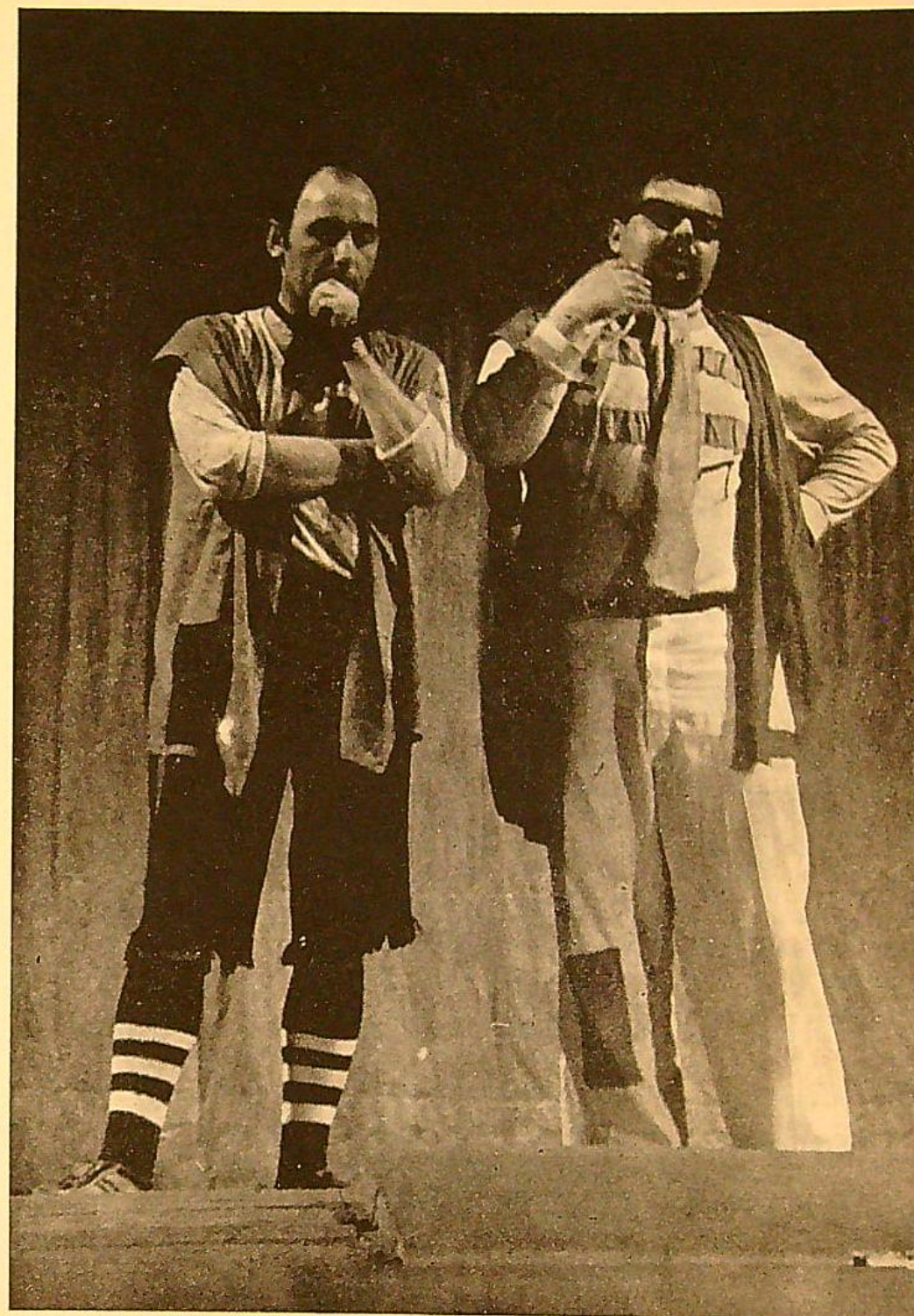
HISTORICKÁ KAPITOLA

Robin Zbojník byl poprvé uveden v roce 1932, v režii Jindřicha Honzla, ve výpravě Františka Zelenky a v choreografii Joe Jenčíka. Námět je čerpán ze staré anglické legendy Lyttle Geste of Robin Hood. Tam vystupují například postavy Malého Jana a Šarláta. Trouba a Roura tam za to nejsou. Robin Zbojník není to nejlepší, co Osvobozené divadlo za léta své existence vydalo. Patří do období, kdy autoři hledali novou a jinou cestu. To nemusí být hana, jde-li o dílo mistrů komediálního žánru jakým jsou Jiří Voskovec a Jan Werich.

Robin Zbojník je hra s pohádkovým námětem, s kouzelným proutkem, který řeší všechny vývojové zvraty a napravuje vady charakteru. V původním textu vznikla řada zajímavých písní (nejen po stránce hudební). Pro oba komiky tu byl napsán pochod Na shledanou v lepších časech, s kterým Voskovec a Werich opouštěli Československo 1939 a který zazněl potom ještě mnohokrát. Tak to byla milá a potřebná písnička. Dávni Angličané — zbojníci tancovali českou polkou. Ježek se v mnoha skladbách parodicky přiblížil k známému Weberově Čarostřelci. O tom, že autoři dokázali spolu s Jež-

kem vytvořit hluboce poetickou, hloubavou a také bolestnou píseň jako kontrast k vrcholně komické scéně je blues Proč nemohu spát. Na něm lze dokázat, že autoři nebyli jen vynikající tvůrci komické situace, satirické narážky a bezvadné improvizace. Jejich texty mají básnickou hodnotu. Blues Proč nemohu spát je meditací uprostřed rozdováděné pohádky, legrace a pusté srandy (termín Jana Wericha). I v tom se odhaluje metoda výstavby her Osvobozeného divadla.

Historicky lze dodat, že Robin a zbojník docílil 82 repríz a dožil se mnoha dalších znovuvvedení, bohužel bez Voskovce a Wericha, s jinými Roury a Trouby. Tyto řádky nesou název historická kapitola proto, že v podtitulu můžeme číst laconické oznámení — text trochu pozměnil: Vladimír Fux. A tak se jistě stane, že ledacos z textu roku 1932 vzalo za své, ledacos divák neuslyší a neuvidí. To je jediné správné a možné, protože hry obou autorů byly v mnohém určeny právě pro danou chvíli a pro tento den. Zůstává z nich základní stavba, obecné podobnosti a to, co soubor dokáže říct právě pro tuto chvíli a pro tento den.

ROBIN ZBOJNÍK

Pohádka o pěti obrazech

Text trochu pozměnil: Vladimír Fux — Něco dokonponoval a na klavír hraje:
Jiří Horký — Pohybové atrakce secvičila: E. Mašková — Kulisy a oblečení
maloval: Antonín Vorel — Všechno dohromady zrežíroval: Leonard Wallezský.

OSOBY:

Dobry král Edward
Boleslav Ukrutný, jeho bratr
Sheriff Nottinghamský
Lady Johanna, jeho schovanka
Lord Broadcasting, později Robin Zbojník
Malý Jan, zbojník
Šarlat, zbojník
Skřítek Puk
Dracula
I. pěšák
II. pěšák
Barnabáš, řečený Roura
Nubert, řečený Trouba

František Klačka
Karel Šeplavý
Jiří Chytka
Libuše Brabcová
Miloslav Malena
Bohuslav Liška
Miroslav Urban
František Karliček
Alena Hradilová
Eduard Klusoň
Jindřich Fádler
Jiří Klndl
Leonard Wallezský

Dále hrají, tančí a zpívají: Marcela Beihofnerová, Karla Burlánová, Marie Klášková, Terka Lysická, Eva Mašková, Vladimíra Vaclová, Zdenka Wallezská.

Jevištní technika: Eduard Klusoň, Jindřich Fádler, Bohumír Gry, Zdeněk Pehal,
Miroslav Urban, Blanka Klusoňová, Karla Buriánová.

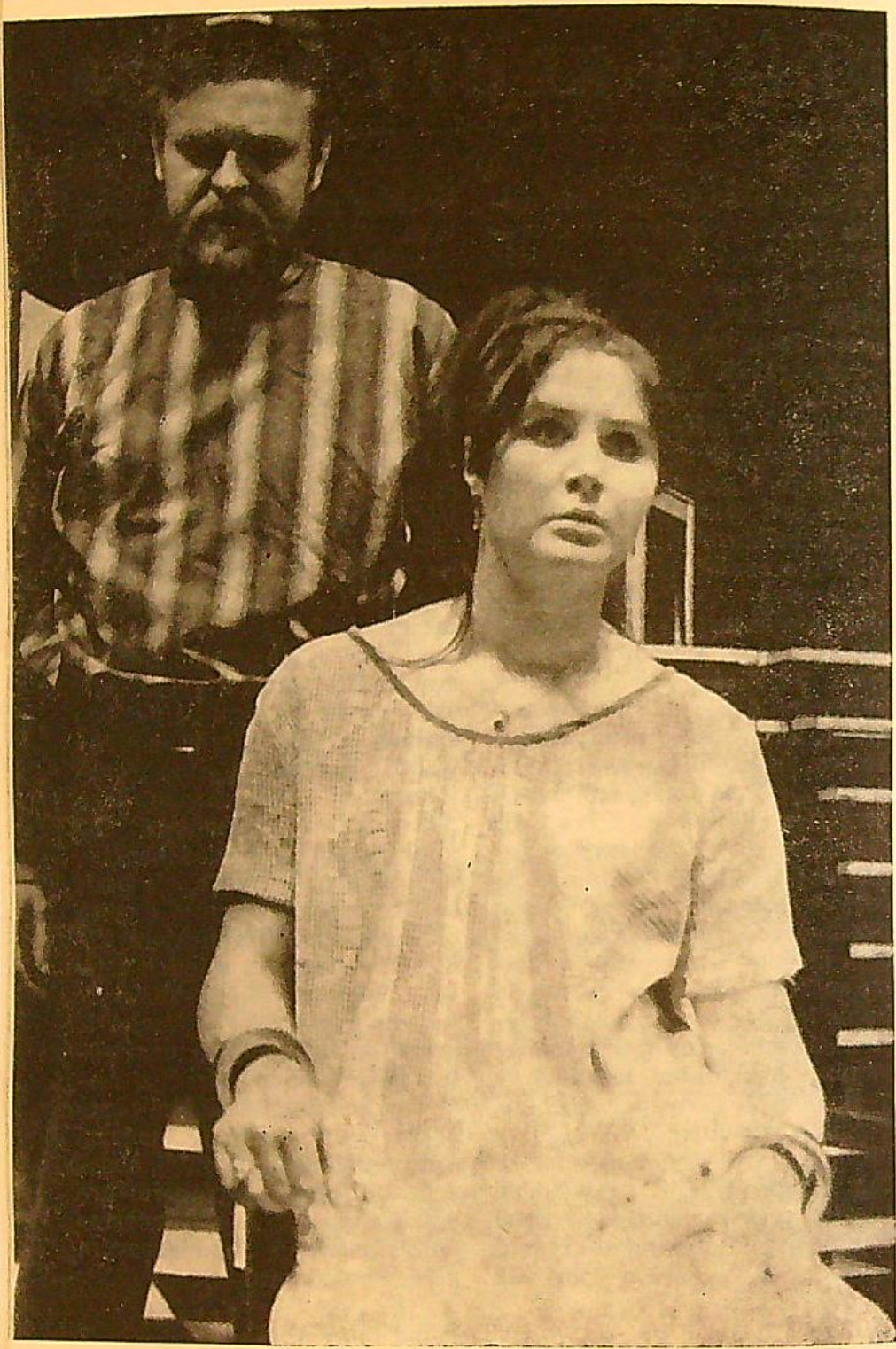
DIVADELNÍ STUDIO J. SKŘIVANA - BRNO

hrálo na Jiráskově Hronově: Klicpera: Hadrián z Římsů, Shakespeare: Večer tříkrálový, Mrozek: Trosečníci, Nušič: Truchlící pozůstali, Čechov: Bankovní jubileum, Na hlavní silnici. Zúčastnilo se mnoha zahraničních festivalů: Monte Carlo, Scheersberg, Švédsko atd.

PŘÍLIŠ KRUTÝ AUTOR

Teprve v posledních letech mohou diváci pokračovat v přerušném poznávání díla jednoho z nejzajímavějších francouzských autorů, kterým je bezesporu Jean Anouilh. Narodil se v roce 1910, studoval práva. Stal se nakonec tajemníkem známého režiséra Juveta. Anousám usnadnil svým budoucím historikům práci, že sám rozčlenil své dílo na hry růžové, černé, brilantní a tzv. skřípající. Je to rozdělení mechanické, neschopné vyjádřit značnou složitost autorova myšlenkového vývoje a metodu jednotlivých her. Současné divadlo, ovlivněné přílivem černého humoru, absurdity zaujaly mnohé hry, které mísí v sobě smích a slzy, které sledují fenomén groteskna i když jinak než velcí klasikové divadla absurdity Ionesco, Beckett. Z většiny autorových her zní hořkost, ironie, postavy se pohybují mezi dobrem a zlem, u Anouilhe se nelze smát na plné obrátky, mohlo by se každému stát, že se směje sám sobě, své době a uznávaným pravidlům morálky a společenské konvence. Ardela, Valčík toreadorů, Miláček Ornífle, z poválečné doby, nás o tom přesvědčují. Poválečná tvorba těžší z protikladu mezi jedincem a dobou, jedincem a společností, svědčí o tom, jak

je těžké zůstat čestným člověkem. Skřivánek z roku 1953, Chudák Bítos z roku 1956 nebo Becket aneb Boží čest z roku 1959 sledují v různých obměnách tuto myšlenkovou linii. Poznání autorova dramatického díla bylo na čas přerušeno, ačkoliv řada her růžových (Ples zlodějů aj.) a hlavně černých, se po roce 1945 u nás hrálo (Kruté štěstí, Cestující bez zavazadel a Antigona). Ještě dnes lze představit jaký účinek mělo uvedení této hry bezprostředně po druhé světové válce v Praze. Hlasy pochvalné a odporující. Hra vznikla roku 1942. Tehdy byla ve Francii kolaborantská vláda. Starý antický příběh, Anouilhem silně transformovaný, byl chápán jako obraz těchto kolaborantů. Hra není jen průzračné podobenství, zjednodušený přírůbek, ale patří k těm, kde se ukazuje umělec hluboce citící, filosoficky myslící o věcech světa a jejich krutosti. Antigona má blízko k Eurydice, časově i myšlenkově, která našim divákům není zatím běžně známa. Uvedení Antigony znamená další bod v cestě za dílem, které je moderní svou naléhavou výpovědí, obrazem zhuštěným a platným pro člověka našich dnů, poznamenaný krutým a nesmlouvavým pohledem autora.

NEDĚLE 10. SRPNA 1969 V 16.30 A VE 20 HODIN
JEAN ANOUILH:

ANTIGONA

Režie: Alois Müller j. h. — Asistent režie: Miroslav Etzler — Výprava: Jiří Duras — Přeložil: Ivo Fleischman.

Osoby a obsazení:

Antigona
Ismena
Chúva
Eurydika
Kreon
Halmon
1. stráž
2. stráž
3. stráž
Posel
Páže
Chór

Mirka Šajtarová
Eva Řiháková
Libuše Mrázková
Libuše Cíhák
Emil Wolf
Rudolf Vrobel
Dušan Zakopal
Oldřich Kubečka
Miroslav Cíhý
Václav Huplík
Stanislava Cíhák
Miroslav Etzler

Jevištní mistr: Karel Kachel — Text sleduje: Marie Skoumalová — Světla: Vlastimil Červený, Vladimír Šoustal, Miroslav Cíhý — Technika: Bohumil Musál, Pavel Grygarčík, Miroslav Kadluba, Josef Petr, Oldřich Skoumal — Kostýmy: Míluše Kubátová.

DIVADLO HRUŠOV

ZK ROH Hrušovských chemických závodů DUKLA, Ostrava-Hrušov vstupuje po třetí za sebou na prkna Jiráskova divadla, vždycky uvádělo hru náročnou, myšlenkově angažovanou. Antigona je logickým pokračováním tohoto záměru. Soubor uvedl na posledních hronovských přehlídkách: L. Smoček: Bludiště a Podivné odpoledne dr. Zvonka Burkeho, R. Bolt: Člověk pro každé počasí.

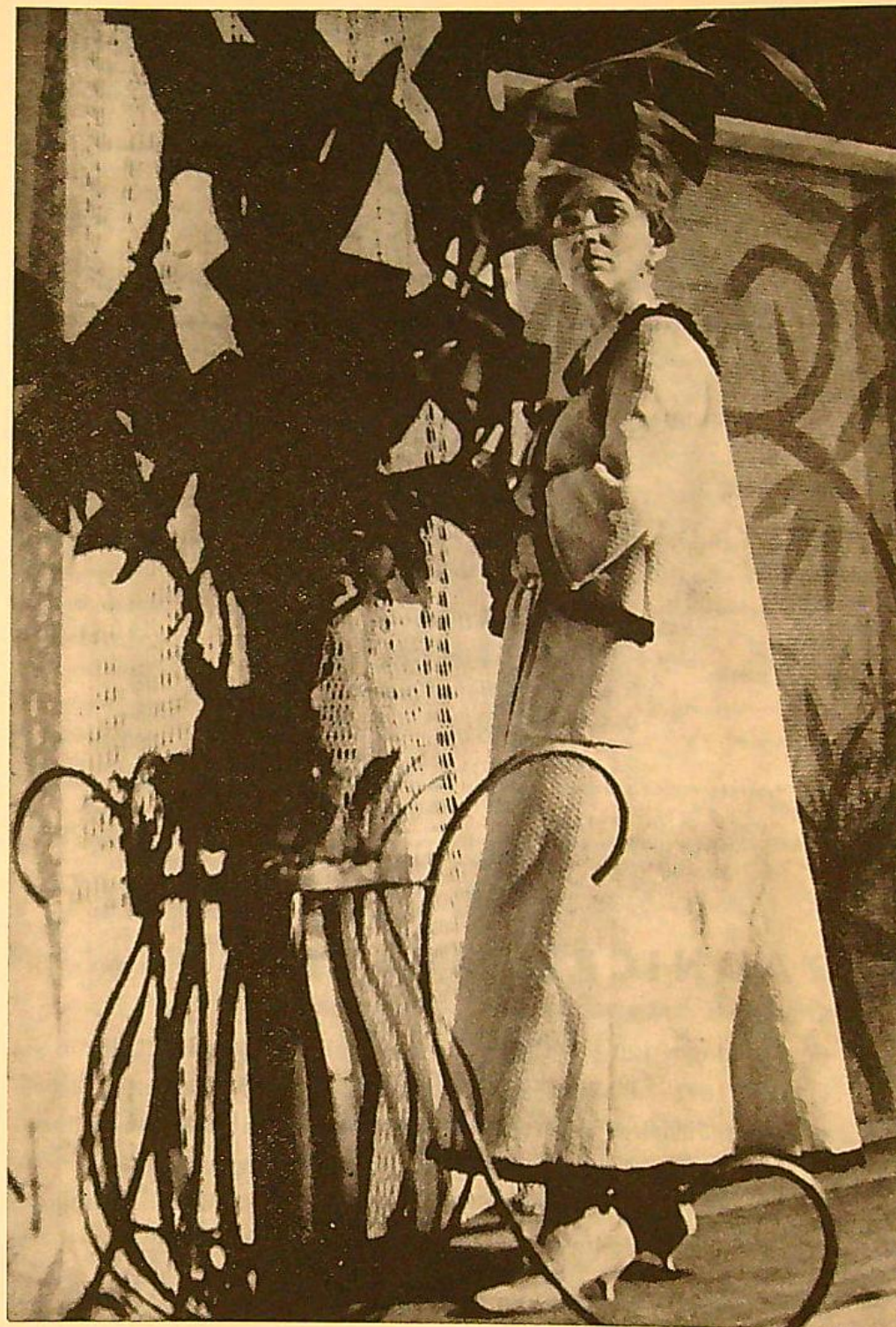
KOUZLO DOMOVA

Anglický humor je skoro přisloveně znám. Konverzuje se s vtipnou a inteligentní monšalancí v Anglii všude — v salónu, na golfovém hřišti, v Hyde Parku, v klubu. Je to představa Anglie, kterou pomohlo dokonale vytvořit teprve vlastně divadlo. Oscar Wilde, G. B. Shaw, ti nejlepší za ostatní, se stali tak obecným a uznávaným pojmem a s nimi i pikniky, golfy a duchaplné konverzace. William Somerset Maugham se svými komedii přidal sebou. Nahlédnutí do životopisu na první pohled nehovoří nic o poklidu anglického konverzačního prostředí, také okruh literárních zájmů autora šel často daleko za divadlo. Četné cesty do ciziny, do Orientu, do Číny, ukazují ho jako autora zajímavých příběhů a nebývalých líčení (The Painted Veil). Napsal životopis slavného malíře Gauguina, román Líza z Lambethu, O lidském poutu a povídky Chvění listu.

Na svou vlast se povětšinou díval prostřednictvím dramatu a komedie. Je to pohled často

velmi cynický, s notnou dávkou sarkasmu. Kouzlo domova, kouzlo krásných toilet a účesů, vtipné konverzace, je v jeho slovníku zabarveno právě tím příslovečným cynismem. Z českých překladů jeho her jsou nejznámější Královská výsost, Kouzlo domova a z dřívějších let Paní Dot. Mrs. Worthleyová zvaná paní Dot je stejně jako Karolína Ashleyová společensky úspěšná, pevně drží otěže situace v rukou, její mluva je brilantní. Komedie Karolína vznikla roku 1916 a patří jistě k té lepší části Maughamovy tvorby.

Obliba a úspěch není někdy tou nejlepší odměnou žijícímu spisovateli a Maugham se také v řadě dalších her často opakuje, těží z módy žánru, který ve dvacátých a třicátých letech ovládl evropské scény. Jeho dramatické dílo má tendenci mírně sestupnou než vzestupnou. Je vždycky s podivem jak virtuozní řemeslo vyžaduje konverzační komedie a přesnost výrazu. To vše je Maughamovi dáno i v Karolíně.

PONDĚLÍ 11. SRPNA 1969 V 16.30 A 19.30 HOD.
WILLIAM SOMERSET MAUGHAM:

KAROLÍNA

Společenská komedie o 3 dějstvích.

Přeložil: Bedřich a Terezie Becherovi — Režie: Rudolf Šimice — Výprava:
Václav Vainar, zasloužilý učitel.

Osoby a obsazení:

Karolína Ashleyová

Isabela Trenchová

Maude Fultonová

Cooperová

Robert Oldham

Rex Cunningham

Dr. Cornish

Zdena Koldová-Vaňkátová

Libuše Flaxová

Dr. Blažena Klečatská

Emilie Štěpánková

Oldřich Kodet

Dr. Jan Veverka

František Štěpánek

Odehrává se ráno a odpoledne jednoho dne v salóně Karolínina domu v Regent Parku.

Světla: Miroslav Čermák — Text: Stázka Šimicová — Masky: Štěpánka Janatová — Zvuk: Helena
Vainarová — Technika: Karel Kolda, Eman Flax, Marie Kodetová.

RADNICKÉ DIVADLO SOUBOR DOMU

KULTURY V RADNICÍCH

působí skoro 120 let. České představení se v Radnicích hrálo již v roce 1801 zásluhou známého básníka J. A. Puchmajera. Návštěvníci Jiráskových Hronovů pamatují vynikající inscenaci Ibse-
nova dramatu Nora z roku 1956. S touto hrou vystoupil také soubor na kongresu ve Schwerinu v NDR. Znaří ho i diváci Šrámkova
Písku a Krnovského divadelního máje.

PONDĚLÍ 11. SRPNA 1969 VE 22 HODIN
JAROSLAV LHOTSKÝ:

NA VOJNĚ SE ZPÍVÁ A BUDE SE ZPÍVAT

Hraje, zpívá a „tančí“ devět vojáků!

Jaroslav Lhotský

Miroslav Šabacký

Vladimír Mucha

Vladimír Drašnar

Petr Starý

Petr Šedivý

Jaroslav Horyna

František Sykáček

Jaroslav Kuneš

VOJENSKÝ SOUBOR VÚ 4412 PARDUBICE

stejně jako všechny ostatní vojenské soubory neustále mění své složení, podle toho jak noví lidé přicházejí a druzí odcházejí zpět do civilu. Je osudem většiny takových souborů začínat znova a znova. O kabaretu a estrádě se nemá psát mnoho dramaturgických úvah, jednak je to pověra a ta v divadelnictví platí víc než přírodní zákonitosti a potom program může a musí mluvit jen sám za sebe.

SVĚT, KDE SE ŽEBRÁ

Většina děl Edmonda Konráda vznikla v době mezi dvěma světovými válkami. Dramatik patří k těm umělcům, kteří pod dojmem těžkých životních zážitků, proměnili své dílo v obraz plný paradoxů, nejistot a horečného hledání odpovědi na otázky doby. Každý prošel těmi léty po svém, v duchu osobního filosofického názoru, v možnostech svého talentu. Edmond Konrád se soustředil hlavně na divadlo, jako autor, jako kritik i zasvěcený znalec tehdejší divadelní kultury. Celé jeho dramatické dílo je jedním kritickým proudem, obzírajícím svět v rozkladu a bídě. Svět je mu místem, kde se žebra — o všechno. O lásku, o klid, o existenci, o štěstí. Jedním z hlavních tematických okruhů jeho her je rodina. Rodina, která ztrácí své minulé hodnoty, která se hroutí a padá s morálkou. Komédie v kostce to ukazuje na ostře vyhoceném groteskním modelu, Rodinná záležitost a zejména nejúspěšnější ve své době, Kvočna, jsou rozvětvenými obrazy zlomených lidských vztahů, nad nimiž visí domácí výšivky hlásající rodinné zásady jen jako splihlá a vyprchalá hesla. Sociální smíření je mu iluzí v dramatu Širočina. Kde se žebra se přímo jmenuje jedna z her. V jejím podtitulu se praví — hra s dobrým koncem. Je to drama chudých, lidé si nemohou dopřát dítě, riskovali by bídu. Konec

je skutečně dobrý, zázračně dobrý. V tom je právě typický Konrád, že jeho hry mají humanistický nadhled, víru ve šťastný obrat věcí. Většina dramát je spíše polemikou idejí, humanistický nadhled nad lidmi a věcmi působí příjemně, zdá se být nadějí. Svět je však stejně jiný, jeho protiklady mnohem žalostnější. V r. 1934 napsal Edisona aneb Čaroděje z Menlo. Hrůza civilizace však není ve strojích, v opuštění starého způsobu života, jak to ukazuje starému Edisonovi jeho příživník Black, jakýsi novodobý Mefisto. Svět nelze uchlácholit sebelepší metafyzickou úvahou a Edison zůstává více obrazem čisté duše autora, která chce „milovat všechno, ce chce žít, ze vši mysli své a ze vši síly své.“ Téma civilizace zaznívá ještě z Komédie o počasí, stejně jako metafyzika života a smrti se ohlásila silně již na počátku jeho dráhy dramatického autora v dramatu Javor. Skřivan a smršť se hrál poprvé v roce 1946. Konrád prožíval již druhou válku s terorem, útlakem a utrpením, s novými deziluzemi. Napsal, a ani v tom se neodlišuje od ostatních autorů, podobenství, jinotaj, aby alespoň takto mohl promluvit. Hrán málo, nebo skoro vůbec ne, zemřel v roce 1957. A svět nepřestává horečně hledat odpovědi na mnohé otázky, které Edmont Konrád pouze položil.

ÚTERÝ 12. SRPNA 1969 V 16.30 A VE 20 HODIN
EDMOND KONRÁD:

SKŘIVAN A SMRŠT

Epizoda z francouzské revoluce o třech dějstvích.

Režie: Josef Svoboda — Výprava: Dr. Vladimír Horejc — Masky: Rudolf Kurel.

Osoby a obsazení:

Aristide Ladoumerque, rytec

Renée, jeho žena, slavná herečka

Philippe Gromard, malíř miniatur

Honoré Clergis, zaměstnanec regentské prokuratury

Fanetta, služebná

Markýz Tocqueler de Brinville, regentský prokurátor

Coteau de Coutange

Gorlot — Marbols

První tajný

} royalisté

Václav Bičák

Libuše Franková

Josef Kolář

Petr Svoboda

Marie Musilová

Vojen Burlánek

Miloslav Šrámek

František Svatoň

Josef Svoboda

Děje se ve velkém jihofrancouzském městě v létě roku 1793 před jeho dobytím jakobíny.

Světla: Jaroslav Ditttrich — Inspicient: Václav Musil — Kontrola textu: Jaroslava Kolářová.

Přestávka po druhém dějství.

SOUBOR DIVADLA TÁBOR

dospěl po mnohých obměnách ke svému dnešnímu názvu. Je zařazen do kategorie nejlepších souborů Jihočeského kraje, ve své minulosti se zúčastnil národních přehlídek i některých Jiráskových Hronovů. Z posledního repertoáru: Lermontov: Maškaráda, Tyl: Kutnohorští havíři, Stroupežnický: Naši furianti, Schiller: Marie Stuartovna, Voskovec a Werich: Caesar.

MODEL

Polský autor Slawomir Mrożek byl v Československu vlastně poslem, zprostředkovatelem divadla aburdity, grotesky v době rozmachu polských divadel, nesešňorovaných předpisy ztuhlých rigorozních pravidel. Slawomir Mrożek se narodil roku 1930. Píše divadla, aktovky, povídky, filmové a televizní scénáře. Celým jeho dílem zní upřímná snaha ukázat bolesti našeho světa ve zvláštní, hluboce promyšlené a nápaditě zkonstruované hyperbole. V souboru povídek Slon najdeme řadu satirických povídek, glosk současnému životu, z mnohých můžeme již mnoho pochopit pro Mrožka dramatika. Napsal celou řadu aktovek i větších dramatických prací. Trosečníky uváděli na Hronově před lety brněnští Skřivani. Česky vyšly Karel, Tancovačka, Policajti, Krocan a další. Pro většinu z nich je typická jedna metoda — autor vytváří určitou situaci, model určitých možných lidských vztahů. Tento model potom různým způsobem posunuje, důsledně logicky domýšlí až k absurditě, aby tím ještě více vyniklo odlidštění světa, neslučitelnost

lidského jednání se zdravým rozumem, s humánní podstatou světa. Vězeň — anarchista se stává poradcem pro atentáty ve vládním úřadě, trosečníci na ostrově provádějí volební kampaň, domem vede hraniční čára velmocí. Právě tím, že dějová fakta se jeví v modelu jako protismyslná, tím silněji se projevuje pravda o skutečnosti, tím krutěji působí obraz lidských vztahů. Groteskní deformace postav má význam metafory v jeho hrách. Právě Mrożek klade důraz na podtext toho, co se na jevišti nejen mluví, ale hlavně vidí.

Dům na hranici je původně povídka přepracovaná jako televizní scénář. Divadelní podoba je tedy úprava úpravy. To však nic nemění na podstatě autorova umění, ani na jeho metodě modelu. Svět se lidem vymknul z rukou, vznikly předpisy, zákony, předsevzetí, obecné povědomí, zásady, hesla, systémy a koncepce. Svět si vytvořil mechanismy a sám se stal jejich obětí. To s přímo pedantskou důsledností a tvrdohlavostí ukazuje Mrożek celým svým dílem.

STŘEDA 13. SRPNA 1969 V 15.30 A 19.30 HOD.
SLAWOMIR MROŽEK:

DŮM NA HRANICI

Přeložila: Helena Stachová — Úprava a režie: Svetozar Chytil — Výprava: Karel Blažek — Zvuk: Miloš Závodný.

Osoby a obsazení:

Já:
Manželka
Tehán
Tchyně
Sylvie
Erika
Helena Šlangerová
První diplomat
Druhý diplomat
Třetí diplomat
Čtvrtý diplomat
První celník
Druhý celník
Pašerák
Kapitán

Pohraničníci

MUDr. Vlastimil Robeš
Vlasta Chytilová
Svetozar Chytil
Mirka Forejtarová
Jarka Romanová
Světлана Hájková

Jan Forejt
Ota Klement
František Kučera
Miloš Pitela
František Kučera
Ota Klement
Oldřich Pospíšil
Oldřich Pospíšil
Miloš Pitela
Oldřich Pospíšil
Jan Forejt
Jaroslav Kubík

DIVADÉLKO »ZA BRANOU« SZK VYŠKOV

se představilo na Jiráskově Hronově Masopustními hrami Hanse Sachse. Soubor se zúčastnil několikrát Krnovského divadelního máje. V loňském roce nastudoval komedii Scapinóo. Hru Dům na hranici zařadil soubor do dramatického plánu místo Kleistova Rozbitého džbánu na podzim minulého roku.

J D I !

Drama Karla Čapka *Matka* končí slovem „Jdi!“, s kterým tiskne matka do ruky zbraň svému poslednímu synovi a posílá ho do boje. Je paradoxem dějin, že dva lidé tak rozdílného filosofického a politického smýšlení jako Karel Čapek a Bertold Brecht, došli nezávisle na sobě k podobnému básnickému obrazu. V aktovce Pušky paní Carrarové se matka rovněž rozhoduje, zda se má zúčastnit boje proti utlačovatelům, či zůstat věrná humánní představě matky, nositelky míru, pokoje a dárkyně života. U Brechta nastupuje matka na místo svého zemřelého syna. Obě hry vycházejí ze stejného inspiračního bodu. Válka ve Španělsku a nebezpečí fašismu sjednocuje lidi rozdílných názorů i uměleckého zaměření. Čapek i Brecht varují dílem přesvědčujícím a v dobrém slova smyslu agitacním. Brechtova hra má ovšem

jasné třídní stanovisko, jejím hlavním cílem je ukázat problematiku třídního rozdělení společnosti a místo příslušníka určité třídy v boji o svobodu. Brechtova Tereza stejně jako Čapkova matka chce zůstat neutrální, nevšímát si světa kolem ní a plnit jen své krásné mateřské poslání. Taková představa je v rozděleném světě pouhou utopií. Také u Brechta se matka svým otálením a neuvědomělou neutralitou dostává proti celé rodině. Pušky paní Carrarové jsou hrou o poznání toho, na čí straně barikády se vede spravedlivý boj, s kým je třeba jít. Premiéru hry již Německo neuvidělo. Uskutečnila se v Paříži roku 1936, když její autor sám na sobě poznal hrůzy německého fašismu. K nám pronikla již před druhou světovou válkou na jeviště ochotnického divadla.

STŘEDA 13. SRPNA 1969 V 15.30 A 19.30 HOD.
BERTOLT BRECHT:

I FUCILI DI MADRA CARRAR

(PUŠKY PANÍ CARRAROVÉ)

Překlad: Giuseppina Panzleri — Režie: Ugo Giannangeli — Výprava: Cesare Angeletti da Tolentino.

Osoby a obsazení:

Tereza Carrarová

José, její syn

Pedro Jaqueras, její bratr

Padre Francisco, farář

Paní Perezová

Manuela

Raněný

Dva rybáři

Sousedky

Hlas generála

Jole Camelo Vaccaro

Piorgio Pietroni

Paolo Piangiarelli

Ugo Ginnangeli

Tina Mariani Pallotta

Giuliana Scattolini

Sandro Piangiarelli

Lucio Cartechini

Mario Pallotta

Patrizia Piangiarelli

Simonetta Vecchioli

Gabriella Mari

Evro Piangiarelli

Hra v jednom dějství.

Světlo a zvuk: Pietro Foresi a Enzo Pietrella — Technika: Libero Balducci
a Luciano Mandolini.

GRUPPA ARTE DRAMMATICA ORESTE CALABRESI
DI MACERATA • ITALIE

VŠECHNO JE JEN HRA

Arrabal dítě a trpaslík, Arrabal trpaslík ukazuje Arrabalovi obru Arrabala strom střežený Arrabalem skálou. To jsou názvy obrazů - montáží, na nichž můžeme vidět dramatika Arrabala v nejrůznějších situacích plných obsese a fantastiky. Arrabal je Španěl naturalizovaný v Paříži. Jeho rozsáhlé dramatické dílo je zvláštní svou formou i obsahem. Básnické obrazy dráždí diváky svou neobvyklostí i svým myšlenkovým záměrem. Autorovy pohnuté životní osudy bezesporu našly odezvu v celém jeho díle. Vystudoval práva, ale odešel ze Španělska po konfliktu s cenzurou. V roce 1967 vzrušil kulturní svět skandál kolem jeho zatčení na dovolené ve Španělsku. Na konec byl zproštěn obžaloby a propuštěn. Arrabal propaguje všude své tzv. panické divadlo. Není lehké vyložit tento pojem. Je to divadlo plné krutosti, šoků a provokace, divadlo, které se proměňuje v rituální a magické oběti. Jsou to velké dramatické celebrie, obřady obřadů. Patří sem aktovky jako Koza na obláčku, Zbláznil se bůh, Striptýz žárlivosti, Velký obřad a jiné. Aktovka Piknik v poli vznikla údajně pod dojmem zpráv z korejské války. Obsah je jednoduchý. Vojáka Zapa přicházejí na frontu navštívit rodiče. Přinášejí mu jídlo i dárky. Zajatcem je voják Zepo. Je pozván k svačině, kte-

rá se koná v trávě. Kulomety smetou všechno a aktovka končí. Zajímavé je si všimnout dvojího významu v názvu hry — pole jako skutečné pole, symbol míru a pole ve smyslu válečná fronta. Válka tu je představována jako hra, nesignifikační, šílená. Aktovka má vlastně dva konce — jeden šťastný, za kterým bezprostředně následuje druhý, nešťastný.

Dnešní Arrabalovo usilování a propagace panického divadla je jistě ovlivněno technikou happeningu. Duchovními otci Arrabalových her jsou de Sade i Sacher-Masoch. Hlavním předmětem je sexuální oblast lidské existence. Prostřednictvím sexuality získává autor komický účín a šokuje nepřipraveného diváka. Směs něhy a hříchu, krutosti a nevinnosti, umírání a rození, to je Arrabalovo dílo, které dochází již tak daleko, že popírá formu divadelní hry i označení osob a jednotlivých scén. Italský soubor k nám přináší Arrabala na jeviště vlastně poprvé. Kromě vydání některých her panického divadla a studie Josefa Čermáka v časopise Divadlo, nemáme o něm zatím představu z vlastního diváckého zážitku. Piknik v poli je nejhranějším dílem a pro diváka nepřipraveného tou nejlepší vstupní branou do mimořádného díla.

STŘEDA 13. SRPNA 1969 V 15.30 A 19.30 HOD.
FERNANDO ARRABAL:

PICNIC IN CAMPAGNA

(PIKNIK V POLI)

Překlad: Roberto Lerici — Režie: Ugo Giannangeli — Výprava: Cesare Angeletti da Tolentino — Světlo a zvuk: Pietro Foresi a Enzo Pietrella — Technika: Libero Balducci a Luciano Mandolini.

Osoby a obsazení:

Zapo

Pan Tepan

Paní Tepanová

1. ošetřovatel

2. ošetřovatel

Cesare Angeletti

Ugo Giannangeli

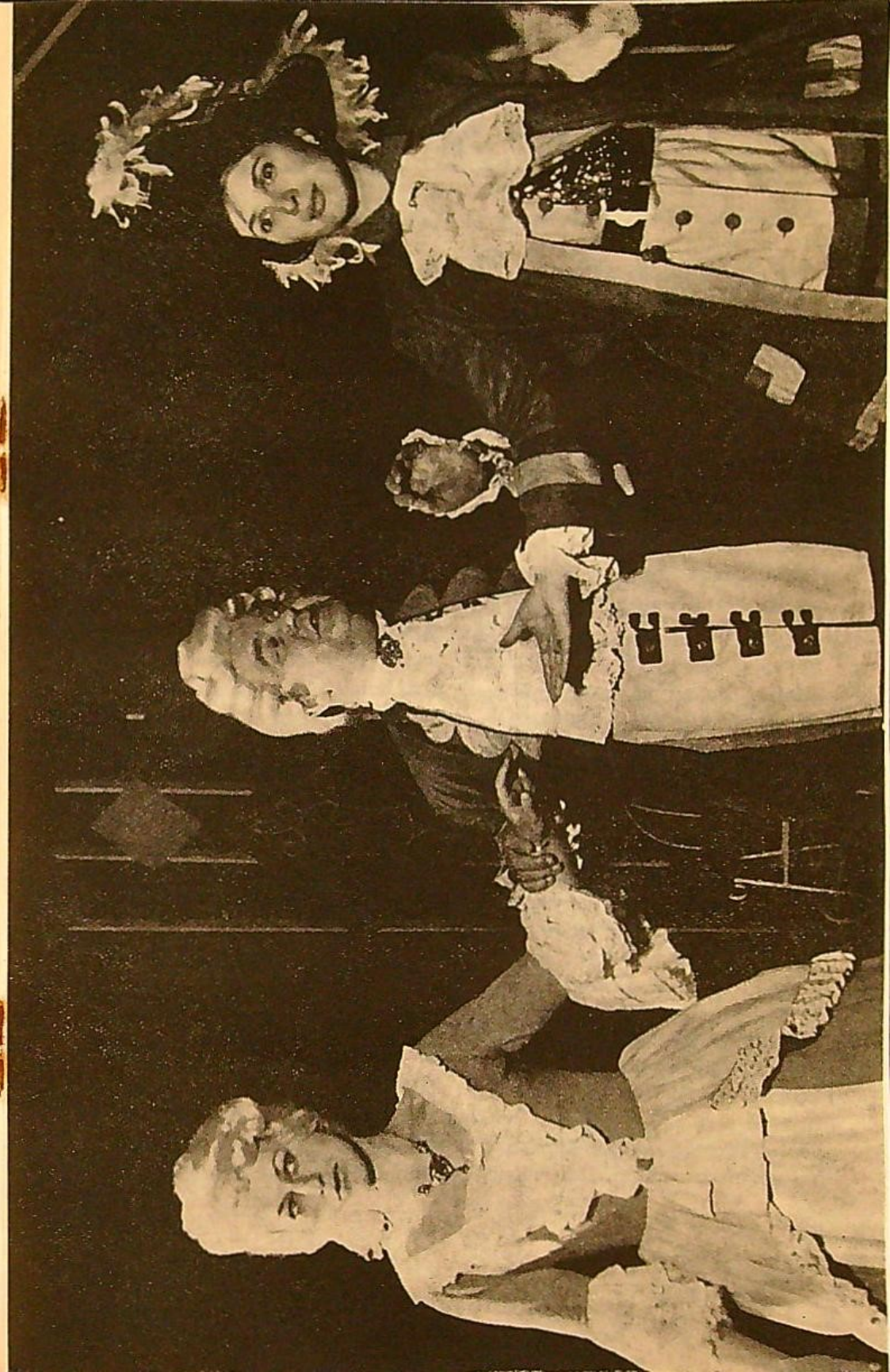
Corrado Persichini

Audrea Caldarelli

Piergiorgio Pietroni

GRUPPA ARTE DRAMMATICA ORESTE CALABRESI

DI MACERATA • ITALIE

IL TEATRO COMICO

Sluha dvou pánů byl napsán roku 1745. Poprvé se hrál roku 1749. Je typickým výrazem vývoje Goldoniho reformy staré komedie dell'arte. Cílem autora, podle vzoru Macchiavelliho, bylo vytvořit komedii charakterů. Proto odstranil improvizaci. Světák Jeroným z roku 1738 má už pro titulní postavu psanou roli. Ve Zdvěřilé ženě je již text úplný. Postupně Goldoni odvrhoval jednotlivé masky. Některé vyloučil úplně, jiné reformoval. Zachovává původní jména masek, ale dává jim stále nové a nové charakterové rysy, zasazuje je do své doby.

Sluha dvou pánů nese ještě stopy komedie dell'arte. Především v zápletky motivem zabití nevěstina bratra milencem.

Starý Brighella už povýšil, není sluhou, ale majitelem hostince. Rok po premiéře této hry vychází kniha Il Teatro comico, která je teoretickým zdůvodněním uměleckého usilování v oblasti komedie. Goldoni se jako teoretik příliš nevyvíjel, zajímavější je sledovat, jak svou představu dovedl naplnit a uskutečnit v praxi. Dovedl pra-

covat s velkým fyzickým napětím. Za jeden rok napsal šestnáct her (1750—51). Z velkého množství her, které napsal, byla skutečným vrcholem Paní hostinská, která se už zcela zbavila masek a nasadila jasnou sociální orientaci. Goldoni miloval prostředí Benátek a jejich okolí. Poprask na laguně patří k vrcholům jeho díla, mezi jiným i tím, že prostředí rybářské vesničky Chiozza je tak bezprostřední a působivé. Svědectví o tom, co hra pro 18. století znamenala, zachoval i sám Goethe ve svém Italském deníku.

Sluha dvou pánů je hra na předělu, je ještě kompromisem mezi starým a novým pojetím. Je to však kompromis, který udělal velký umělec, který divadlo dobře znal a důvěrně mu rozuměl. Námět Sluhy dvou pánů pochází od herce Antonia Sacchiho, který se s Goldonim těsně stýkal. Sluha dvou pánů je prvním velkým zápasem s tehdejší obecností, kterému trvalo dlouho, než autora pochopilo a plně ocenilo.

ČTVRTEK 14. SRPNA 1969 V 16.30 A 20 HODIN.
CARLO GOLDONI:

SLUHA DVOCH PÁNŮV

Komedie o třech dějstvích — Režie: Milan Kuchárik — Scéna: Milan Hložek
Hudba: Jozef M. Soukup — Překlad: Blahoslav Hečko — Kostýmy: G. Matisová

Osoby a obsazení:

Pantalone	R. Raček
Clarice, jeho dcera	L. Benčuríková
Doktor Lombardi	F. Jonáš
Silvio, jeho syn	Z. Černý
Beatrice	A. Blažkovičová
Florindo	F. Kolník
Brighella	L. Wunder
Smeraldina	E. Lamčarčíková
Trufaldino	T. Cigánek
Vrechní	Ing. J. Cvopa
Číšník	J. Grešner

Technika: technický kolektiv pod vedením J. Vnučka — Představení řídí: Josef Benčurík —

Text sleduje: Eva Matejková.

DIVADELNÝ SÚBOR DOMU KULTÚRY ROH PRIEVIDZA

vstupuje po deseti letech znovu do Jiráskova Hronova. Na 29. ročníku hráli drama Fridricha Wolfa Profesor Mamlock. Soubor často vystupuje na celoslovenských přehlídkách: Profesor Poležajev, Liliomfi, Vyzvědačka, Svatá Barbora.

V O L P O N E

Anglický dramatik Benjamin Jonson tvoří zvláštní kapitolu v dějinách anglického dramatu. Všechny jeho komedie jsou psány z ostrého, vyhraněného pohledu. Postavy jeho komedií mravů jsou nebezpečné, vypočítavé a jejich lidské vlastnosti již nejsou směšnou hloupostí, ale nebezpečnou, zlou, krutou skutečností. Jonsonovo dramatické dílo začíná komedií mravů, kterou bychom mohli volně přeložit jako „Každý podle svého“ (Every man in His Humour). Slovo „humour“ znamenalo v té době důležitou lidskou tělesnou šťávu, která rozhodovala o tom, jak se bude člověk jevit psychicky. Pro Jonsonovo dílo to je důležité, protože z takových vlastností lidí odvozuje typ postavy. Vrcholem díla je komedie Volpone, or the Fox. Vznikala v letech 1605 až 1614. Našla si řadu zpracovatelů (např. Tiecka) a v nové době Štefana Zweiga. Všechny postavy již svým jménem vyjadřují charakter a svou povahu. Mosca znamená masařka, Volpone lišák, Voltore havran, Corbaccio sup, Leone lev, Corvino vrána, Canina fena, Colomba holubice. Stefan Zweig se ne-

chal inspirovat Jonsonem ještě jednou, když komedii Němá dívka zpracoval jako operní libreto pro Richarda Strausse. Neprávem opomíjenou hrou, kterou Volpone v inscenační tradici zcela zastínil, je Alchymista. K výčtu významných her nutno přidat Bartolomějský trh.

Jonson působil jako dvorní dramaturg Stuartovského krále Jamese I. Tam dostal titul poeta laureatus, samozřejmě že ne za svoje satirické komedie. Celým dílem Benjamina Jonsona prochází mnoho humanistických myšlenek. Komedie mravů a charakterů našla v Anglii Jonsonovy doby celou řadu následovníků. Vedle našeho dramatika působí Tomáš Dekker, Tomáš Middleton a Tomáš Heywood. Všichni společně prohlubovali kritický pohled na svou společnost, hlavně v žánru komedie. Mistrovství Jonsonova však nedosáhli. I po odstupu let nepřestal být Lišák Volpone zlou hrou, plnou pošklebků a zloby. Komedie bez lásky zní podtitul a nejde jen o lásku milostnou, ale o obraz ztráty lidského citu, lidské podstaty i štěstí.

PÁTEK 15. SRPNA 1969 V 16.30 A 20 HODIN
BEN JONSON:

LIŠÁK aneb KOMEDIE BEZ LÁSKY

Přeložil: Zdeněk Gintl — Upravil: Štefan Zweig — Režie: Adin Douba —
Výprava: Jiří Červinka — Choreografie: Rudolf Brzobohatý.

Osoby a obsazení:

Volpone	Jan Maňaska	Soudec	Petr Klímeš
Mosca	Karel Appl	Náčelník	Ladislav Doležal
Corvino	Antonín Mádl	1. biřie	Jan Rak
Corbaccio	Radomil Tomášek	2. biřie	Václav Plešák
Voltore	Eduard Hradecký	3. biřie	Pavel Kouřil
Leone	Miroslav Kotek	1. sluha	Luboš Nejedlo
Canina	Mila Hudská	2. sluha	Jiří Červinka
Colomba	Růžena Dušková		

DIVADELNÍ SOUBOR J. K. TYL, JABLONEC N. NIS.

vedl před lety v Hronově hru Marie Octobre. V Jablonci se konají pravidelně mezikrajské divadelní přehlídky, jejichž vítězové postupují na hronovský festival. Soubor uvádí osm až deset premiér ročně a to je důkaz velké aktivity členů, a mimořádně velkého tvůrčího zázemí souboru.

TRATRUM MUNDI

Lidové barokní hry jsou velkým pokladem naší kultury. Neprávem odmítaným pro jejich náboženskou tematiku. Prostí lidé a to nejen v 17. a 18. století, ale již mnohem dřív, hledali v náboženském námětu obraz svého života, svých citů, lásek a utrpení. Uctívání Jezulátka je velkou oslavou zrození, bolesti Panny Marie jsou bolestmi každé matky, která trpí pro svou lásku nespravedlnostmi tohoto světa. Lidové divadlo bylo už prostředím, v kterém se odehrávalo, hluboce vzdáleno okázalé barokní pompě a iluzivnosti velkých barokních slavností, při nichž hrávalo divadlo velkou roli. Také latinské theatrum se v lidovém pojetí přeměnilo na pouhé trattrum. Obraz světa, člověka a života v něm však zůstal, naplňován krví prostých herců, jejich zaujetím a naivní opravdovostí.

Komedie o hvězdě je nová kompozice dr. Jana Kopeckého, porýžená z lidových podkrkonoš-

ských vánočních her. Ve starém školním sešitě opsal Věnceslav Metelka, podkrkonošský učitel (který svými zápisky posloužil i K. V. Raisovi při napsání Zapadlých vlastenců) několik textů vánočních her, jak se po léta tradičně v jeho okolí hrávaly. Neznáme autora těchto textů, tvořila je staletá tradice, každoroční potřeba oslavit vánoce, najít v divadle potěšení a úlevu. Dokladem síly lidového divadla je to, že se udrželo i do začátku 19. století, ačkoliv osvětská a raně probuzenská doba mu nepřála, protože v něm viděla primitivní projev nesloužící ke cti národa. Věnceslav Metelka opsal tuto hru roku 1839. To znamená, že ještě tehdy divadlo tohoto typu žilo a vyprávělo o lidské naději a důvěře v lepší svět, v lidské vykoupení. Esteticky nás tyto texty vzrušují i po dlouhém časovém odstupu právě svým ry-
zím citem, tak horoucně oslavujícím život a všechno krásné a čisté.

SOBOTA 16. SRPNA 1969 V 15.30 A 19.30 HOD.

VYPODOBNĚNÍ S OSOBAMI NAROZENÍ KRISTA PÁNA

s rozvržením mluvy jejich v řeči vázané
dle starého vydání
aneb tak zvaná

KOMEDIE O HVĚZDĚ

opsaná v říjnu měsíci léta 1839.

U rukopisu staré hry pro jeviště připravil

JAN KOPECKÝ

Podkrkonošská vánoční lidová hra.

Režie: Jindra Wagenknecht — Výtvarník: Václav Keller — Hudba: Mojmír Balling — Technický vedoucí: M. Fendrych — Pohybová spolupráce: Zora Morávková — Zpěvy nacvičila: K. Kočvarová — Světla: F. Kodeš — Text sleduje: J. Fendrychová — Masky: K. Roučka — Garderobiérka: J. Škvrnová — Kroje: Půjčovna kostýmů, Liberec.

Hrají:

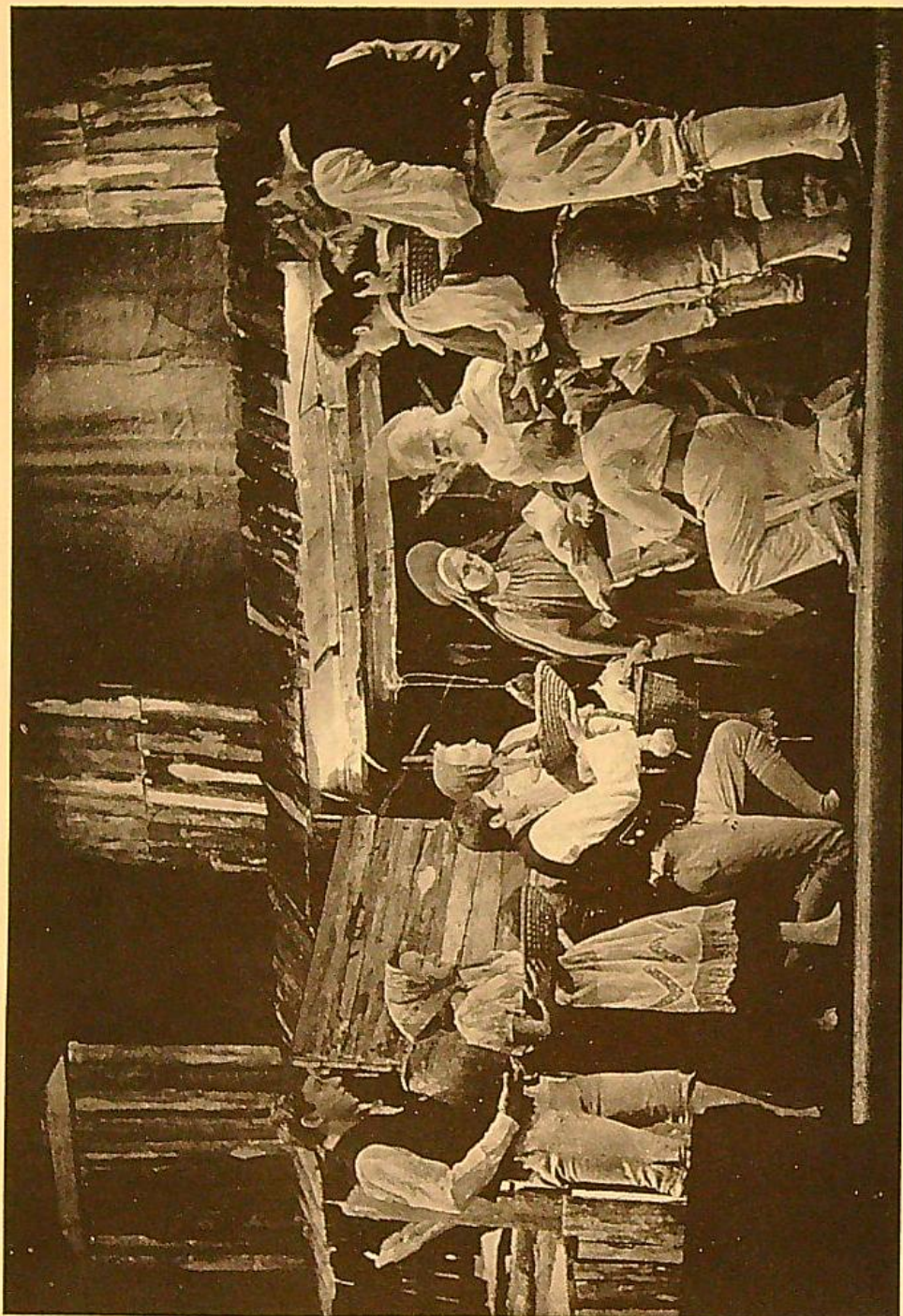
M. Kočvarová
V. Kaplan
A. Šaník

—
—
—
harmonium
hoboe
klarinet

Zpívají:

Divčí kvarteto — členky ZK Mír
Z. Flalová
H. Vonková
Z. Pálková
J. Exnerová

ZK MÍR - DIVADELNÍ SOUBOR VRCHLICKÝ JAROMĚŘ

PERSONY KOMEDIE:

Vopovědník
 Žid první
 Žid druhý
 Žid třetí
 Čert
 Smert
 Anjel
 Marija
 Josef
 Herodes král
 Nykanor, služebník Herodesův
 Voják Longin
 Varták druhý
 Žid s handlem
 Dráb
 Soused první
 Soused druhý
 Soused třetí
 Matouš
 Bartoš, pastýři
 Klíma
 Král arabský
 Král Sáby
 Král Mouřenín
 Zákoník první
 Zákoník druhý
 Loupežník první
 Loupežník druhý
 Loupežník třetí
 Žena Ráchel
 Žena lotra

J. Šváb
 M. Fendrych
 K. Bayer
 M. Čermák
 J. Příbyl
 J. Škvrnová
 D. Hornychová
 E. Čermáková
 D. Hartman
 F. Štěpán
 Z. Stanislav
 J. Böhm
 L. Šule
 B. Brouk ml.
 J. Pavlista ml.
 F. Dvořák
 J. Pekárek
 O. Runštuk
 M. Hofman
 P. Pálka
 V. Ješátko
 F. Dvořák
 J. Pavlista
 J. Pekárek
 A. Vašíček
 O. Runštuk
 M. Fendrych
 K. Bayer
 J. Pavlista ml.
 Z. Černá
 * * *

Sousedé — děti — vojáci

Přestávka po 1. díle.

Slavnostní ukončení 39. Jiráskova Hronova v sobotu 16. 8. 1969 po večerním představení asi v 21.30 hodin.

Vyhlášení vítězného souboru, předání cen a diplomů.

Přípravný výbor 39. Jiráskova Hronova:

PhDr. Miloslav Kubálek, předseda, ředitel KOS, Hradec Králové
Miloslav Benda, Městský národní výbor, Hronov
Olga Čenčíková, inspektorka kultury KNV Hradec Králové
Josef Kolman, Závodní klub ROH MAJ, Hronov
Miloslav Kučera, KOS, Hradec Králové
Ladislav Lelek, OROS, Náchod
Jaroslav Polda, KOR, Hradec Králové
Edita Propílková, inspektorka kultury ONV Náchod
Jaroslav Rázl, ONV, Náchod
Vladimír Semelka, Okresní osvětový dům, Náchod
Eva Slováková, pracovnice ÚDLUT Praha
Jaroslav Šindelář, vedoucí divadelního odboru ÚDLUT, Praha
Josef Vavříčka, Městský národní výbor, Hronov

Porota 39. Jiráskova Hronova:

Jiří Beneš, předseda ústřední sekce pro divadlo, Praha
Zdenek Dinter, dramaturg Realistického divadla ZN, Praha
Miloš Pietor, umělecký ředitel Divadla SNP, Martin

Lektoři klubů:

Antonín Bašta, Miloš Bohdál, Jaroslav Černý, Dr. Zdeněk Dopita, Olga Li-
chardová, Marian Mikola, Vlado Sýkora, Jaroslav Šindelář, Jožo Šmatlík, Vlado
Štefko, Jaroslav Tumlíř.

Redakce Zpravodaje 39. Jiráskova Hronova:

Dr. ing. Miroslav Langášek, Jindřich Kraus, Miloslav Kučera

Pracovní program 39. Jiráskova Hronova:

10. 8. 1969 v 9 hodin ve Slávii — Ustavující konference Svazu českých divadel-
ních ochotníků.

15. 8. 1969 ve 14 hodin ve Slávii — Ustavující schůze Klubu přátel Jiráskových
Hronovů.

Kluby a volná tribuna pracují v pondělí, úterý, ve středu, v pátek a v sobotu
vždy od 9 hodin v ZDŠ na náměstí.

VE ČTVRTEK JE VOLNÝ DEN.

Každý den v průběhu 39. Jiráskova Hronova:

12 hodin — Závěrečné setkání souborů s představiteli města Hronova, po-
roty a patronátního závodu (zasedací síň MěstNV).

19.30 hodin — Vítání souborů před Jiráskovým divadlem.

21 hodin — Taneční zábava v ZK ROH MAJ — Slávie.

Mimodivadelní pořady v parku MAJ jsou uvedeny na zvláštních programech.

Výstava scénografických prací Boh. Honsy v ZDŠ na náměstí.

Program 39. Jiráskova Hronova vydal Přípravný výbor 39. JH.

Program do tisku připravil: prom. hist. Petr Průša.

Fotografie: Jiří Pražák.

Obálka a grafická úprava: Jiří Zhibo.

Vytiskly: VČT, provoz 13, Hronov.

Cena: 4,— Kčs.

Návrh konkursního řádu pro výběr inscenací na 40. Jiráskův Hronov

1.

Jubilejní 40. JH je příležitostí v níž se jednotlivé inscenace nejrozmanitějších jevištních druhů mohou stát podnětem pro tvořivou dramaturgickou i inscenační práci amatérských divadelních souborů.

Proto pořadatelé 40. JH — Ministerstvo kultury ČSR, Východočeský KNV v Hradci Králové, MěstNV Hronov a Svaz českých divadelních ochotníků — rozhodli vyhlásit konkurs na účast souborů na 40. JH a vydávají tento konkursní řád:

2.

Do konkursu pro výběr inscenací a souborů na 40. JH (dále jen konkurs) se může přihlásit každý soubor pracující na území ČSSR v kterémkoliv jevištním druhu, zejména:

- a) s inscenací určenou dětem,
- b) s inscenací české a slovenské klasiky,
- c) s inscenací komedie, veselohry a satiry.

3.

Přihlášku do konkursu nutno podat od 1. září 1969 do 31. března 1970 Přípravnému výboru 40. JH v Hronově ve dvojím vyhotovení.

4.

Krajské poroty po výběru doporučí z přihlášených souborů kandidáty ústředním porotám do 15. dubna 1970 na adresu ÚDLUT Praha, Malá Strana, Sněmovní 7.

5.

Vlastní konkursní výběr pro účast inscenací a souborů na 40. JH provedou ústřední poroty do 15. 6. 1970. Ústřední poroty jmenují v potřebném rozsahu pořadatelé 40. JH.

Důvodová zpráva k návrhu konkursního řádu pro výběr inscenací na 40. Jiráskův Hronov.

40. JH je koncipován po všech stránkách netradičně. Chce plně využít setkání souborů a ochotníků jak k inspirativním zážitkům ze shlédnutých představení, tak v maximální možné míře k navázání společenských kontaktů. Vznikla proto nutnost najít i nový netradiční způsob výběru inscenací a souborů.

Vyhlášený konkurs a jeho řád sleduje především možnost, aby se o účast na 40. JH ucházely všechny soubory. Konkurs na rozdíl od soutěží dává možnost dlouhé lhůty k přihlášení. Jde prakticky o celou sezónu 1969—70.

Konečně chce obrátit pozornost na tři divadelní oblasti, které z hlediska potřebnosti a také výskytu si toho zaslouží. Jde především o inscenace určené dětem, v kteréžto oblasti má ochotnické divadlo svůj stálý dluh. Dále jde o inscenace české a slovenské klasiky. Tyto inscenace co do množství jsou v praxi amatérských divadelních souborů nejčastější. Přitom výsledky a umělecká hodnota těchto inscenací nedosahuje potřebné kvality. Jde tedy o to, aby konkursní řád v této oblasti provokoval ke tvůrčí dramatické a inscenační objevnosti. Totéž se v podstatě týká i třetí oblasti, na kterou konkursní řád upozorňuje, to jest inscenace komedií, veseloher a satir.

Konkursní řád ovšem nevylučuje všechny ostatní jevištní druhy v celé jejich škále od divadla hudebního až po divadlo poezie, pantomimu a jiné.

Z praktických důvodů soustřeďuje konkursní řád základní evidenci přihlášených inscenací a souborů u přípravného výboru 40. JH, který tak bude v přímém kontaktu s přihlášenými soubory a kopie přihlášek rozešle příslušným krajům. Kandidáty pro přímý konkursní výběr budou navrhnout krajské poroty opět v rozsáhlém termínu, který je ohraničen datem 15. 4. 1970. Po tomto datu ústřední poroty, kterých bude několik podle jevištních druhů, provedou konkursní výběr.

Celý konkurs i v oblasti výběru nemá jiné termíny než ty, které jsou dány technickými potřebami pořadatelů připravit průběh 40. JH. Znamená to, že po přihlášení mohou krajské poroty doporučovat kandidáty po celou sezónu, jakmile se objeví soubor s podnětnou inscenací a přihláškou do konkursu vyjádří svůj zájem ucházet se o účast na 40. JH.

Záměrem vyhlášeného konkursu je vybrat nejzajímavější inscenace, aby průběh 40. JH byl podnětný a divadelně i společensky atraktivní pro všechny naše i zahraniční účastníky.

V Praze dne 1. srpna 1969

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR
40. JIRÁSKOVA HRONOVÁ

V HRONOVĚ

PŘIHLÁŠKA

Divadelní soubor (přesný název)

se závazně přihlašuje do konkursu k účasti na 40. Jiráskově Hronově v jubilejním roce s hrou:

adresa a podpis

PŘÍPRAVNÝ VÝBOR
40. JIRÁSKOVA HRONOVÁ

V HRONOVĚ

PŘIHLÁŠKA

Divadelní soubor (přesný název)

se závazně přihlašuje do konkursu k účasti na 40. Jiráskově Hronově v jubilejním roce s hrou:

adresa a podpis

Zde oddělit!

ČESKOSLOVENSKÉ DIVADELNÍ A LITERÁRNÍ JEDNATELSTVÍ

VYŠEHRADEK 28, PRAHA 2, NOVÉ MĚSTO

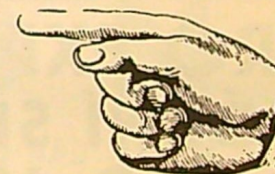
vydává texty novinek dramatické tvorby, aby umožnila jejich provozování na čs. scénách.

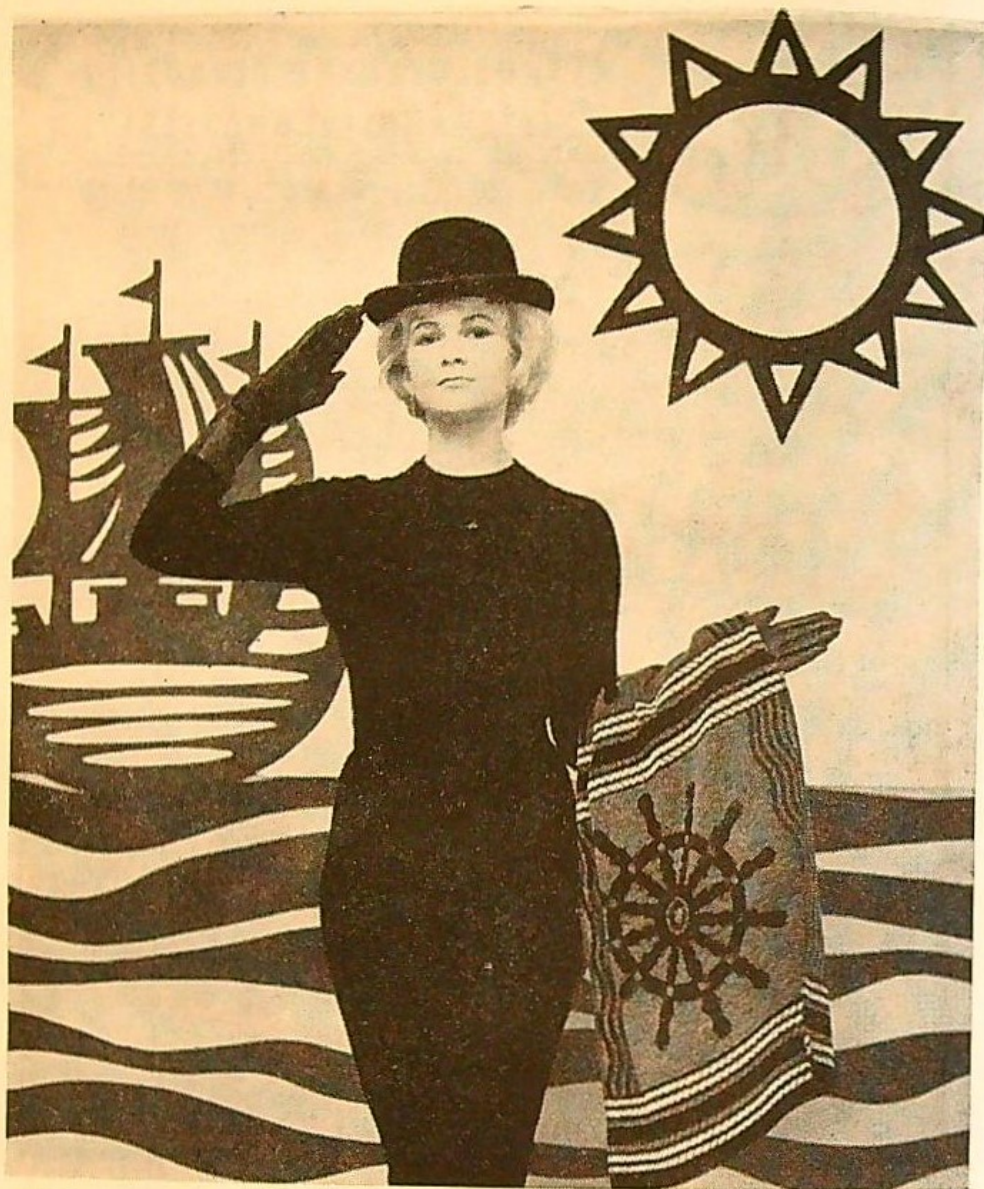
Ve studijní edici SED a malé čtenářské edici MEČ vydává Dilia překlady nejzajímavějších dramatických děl současných zahraničních autorů ke studijním a čtenářským účelům.

Dilia může zájemcům poslat i díla našich a cizích klasiků a texty děl již dříve vydaných, neboť za dobu své dvacetileté činnosti vybudovala bohatý sklad textů her všech uměleckých žánrů.

O nově vydaných textech připravených k tisku pečí divadelní redakce Dilia pravidelně informuje v kulturních týdenících širokou veřejnost a zájemci si kromě toho mohou objednat pravidelné zasílání ZPRÁV DILIA, které přinášejí obsáhlejší informace o každém vydaném díle.

Sklad textů a distribuční oddělení Dilie, které je v Celetné ul. 25, Praha 1 - Staré Město, tel. 628-31 se těší na Vaše zavolání, návštěvu či písemnou objednávku, kterou rychle a pečlivě vyřídí.

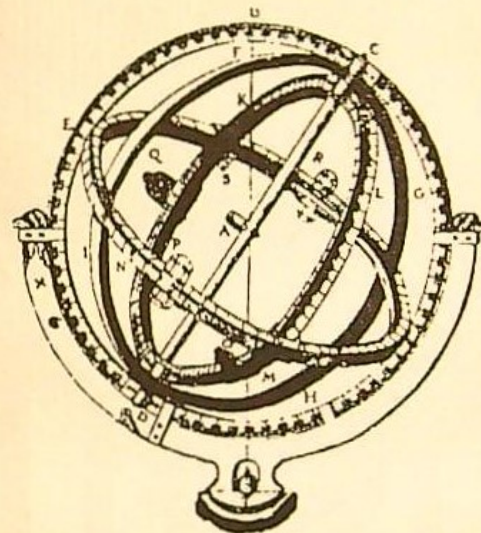

**PRO EXPORT I TUZEMSKO
MÓDNÍ SMYČKOVÉ RUČNÍKY
Z N. P. VEBA BROUMOV**

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRAMKOVÉ HODINKY

PRIM

S 15—17 RUBÍNOVÝMI KAMENY
S NEPRASKAJÍCÍM PEREM
SPOLEHLIVÉ - KVALITNÍ - LEVNÉ
1949 — 1969

20 LET DOBRÉ A POCTIVÉ PRÁCE

ELTON

NÁRODNÍ PODNIK - NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

CO MÁM NA SOBĚ NENÍ NOČNÍ KOŠILKA, ale může to být halenka. Může... ale není! Je to pánská košile. Jedna z mnohých, které odpovídají představám dnešních mužů. Ale vedle střihu je důležitý také materiál, tkanina... z čisté bavlny nebo polyesteru a bavlny, převážně s nemačkovými a nežehlivými úpravami, vždy v módní barevnosti a se vzory, které plně odpovídají evropské linii. A to jsou právě tkaniny, které vyrábějí bavlnářské závody

TEPNA NÁCHOD

Při návštěvě okresu Náchod
doporučujeme navštívit pohostinské provozovny
JEDNOTY

JIRÁSKOVA CHATA DOBROŠOV — tel. Náchod 2417
vhodně upravené restaurační místnosti — domácí kuchyně — svatební hostiny

DRUŽSTEVNÍ HOTEL VYHLÍDKA Náchod — tel. 2620
domácí kuchyně — ubytování — vinárna
každý čtvrtek a sobotu hudba — tanec — svatební hostiny, bankety, školení

HOTEL PRAHA BROUMOV — tel. 304
KAVÁRNA — VINÁRNA — RESTAURACE
každou sobotu hudba — tanec — svatební hostiny

HOTEL BEZDĚKOV - MÝTO — tel. Bezděkov 30
umístěn přímo u silnice Náchod - Broumov
teplá jídla po celý den — ubytování — svatební hostiny — večírky — školení

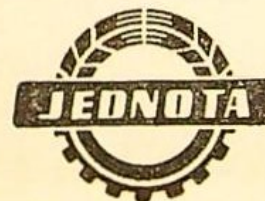
TEPNA KLUB NÁCHOD — 50 metrů od nádraží ČSD a ČSAD
kavárna — minutková jídla — svatební hostiny — večírky

Příjemnou dovolenou v chatových táborech **OSTAŠ** a **MACHOV**
zprostředkuje družstevní cestovní kancelář **REKREA**, Praha 1, Těšnov 5

Pro příznivce **TÁBOŘENÍ VE VLASTNÍCH STANECH**
doporučujeme pobyt u rybníka **ŠPINKA**, obec Zábrodí u Červeného Kostelce
Občerstvení se širokým sortimentem přímo u rybníka v kiosku

NAVŠTIVTE NÁCHODSKO — KRAJ PŘÍRODNÍCH KRÁS —
nebudete zklamáni a rádi se k nám budete o svém volnu vracet!

Veškeré informace poskytne JEDNOTA se sídlem v Broumově

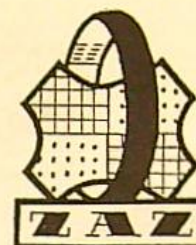
ČKD HRONOV

Ve specializované výrobě v oboru naftových motorů,
V ROZVOJI TRADIČNÍ VÝROBY PŘESNÝCH
TVÁŘECÍCH STROJŮ

najdou v našem závodě při dobrých výdělkových
podmínkách uplatnění kvalifikovaní pracovníci
všech strojírenských profesí.

V učňovském středisku závodu získá dobré základy
učňovský dorost.

PŘIJĎTE SI PROHLÉDNOUT NÁŠ ZÁVOD!
INFORMUJTE SE NA OSOBNÍM ODDĚLENÍ
ZÁVODU

NÁRODNÍ PODNIK

JAROMEŘ

VÝROBCE VŠECH
DRUHŮ USNÍ
A TECHNICKÝCH
VÝROBKŮ Z USNÍ
A UMĚLÝCH HMOT
PRO STROJNÍ,
AUTOMOBILOVÝ
A TEXTILNÍ
PRŮMYSL

MEZ NÁCHOD

národní podnik
PROVOZOVNA

HRONOV II, VELKÉ POŘÍČÍ

**NABÍZÍ ZAMĚSTNÁNÍ
ZA DOBRÝCH PLATOVÝCH
PODMÍNEK**

INFORMACE

**MEZ NÁCHOD tel. 3828, 3541
MEZ HRONOV tel. 921225**

